

Pytanie drugie:

Czy system wynagrodzeń, który nie przewiduje pełnego zaliczenia dotychczasowych, istotnych z zawodowego punktu widzenia okresów zatrudnienia, ale równocześnie uzależnia wyższe wynagrodzenie od okresu zatrudnienia u tego samego pracodawcy, nie sprzeciwia się swobodzie przepływu pracowników wyrażonej w art. 45 ust. 2 TFUE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 141, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 21 grudnia 2017 r. – Ahmad Shah Ayubi**

(Sprawa C-713/17)

(2018/C 123/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ahmad Shah Ayubi

Pozwany organ: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 29 dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾, który ustanawia w odniesieniu do państwa członkowskiego obowiązek przyznania beneficjentom ochrony międzynarodowej (w państwie członkowskim, które im udzieliło tej ochrony) niezbędnej pomocy społecznej, równoważnej pomocy zapewnianej obywatelom tego państwa członkowskiego, należy interpretować w ten sposób, że spełnia on kryteria bezpośredniego stosowania wypracowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w jego orzecznictwie?
2. Czy art. 29 dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego jedynie osoby korzystające z azylu, którym przysługuje prawo stałego pobytu, otrzymują w pełnej wysokości pomoc społeczną w formie zapewniającego pokrycie potrzeb zabezpieczenia minimalnego, a zatem na takim samym poziomie jak obywatele tego państwa członkowskiego, jednakże przewiduje obniżenie świadczeń z tytułu pomocy społecznej w ramach zapewniającego pokrycie potrzeb minimalnego zabezpieczenia dla osób korzystających z azylu, którym przyznano jedynie ograniczone czasowo prawo pobytu i które zostały tym samym zrównane z beneficjentami ochrony uzupełniającej pod względem wysokości pomocy społecznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 27 grudnia 2017 r. – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov / Swiss Global Air Lines AG**

(Sprawa C-721/17)

(2018/C 123/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sebastien Vollmer, Vera Sagalov

Strona pozwana: Swiss Global Air Lines AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do odszkodowania zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ przysługuje również wówczas, gdy pasażer z powodu opóźnienia w przylocie poniżej trzech godzin nie zdążył na lot łączony, co skutkowało opóźnieniem w miejscu docelowym wynoszącym trzy godziny lub więcej, a obydwa loty były wykonywane przez różnych przewoźników lotniczych?
- 2) Czy prawo do odszkodowania zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przysługuje również wtedy, gdy różni przewoźnicy lotniczy są powiązani w ramach koncernu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 3 stycznia 2018 r. – Michael Winterhoff występujący jako syndyk majątku spółki
DIREKTexpress Holding AG / Finanzamt Ulm**

(Sprawa C-4/18)

(2018/C 123/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Winterhoff występujący jako syndyk majątku spółki DIREKTexpress Holding AG

Strona pozwana: Finanzamt Ulm

Pytanie prejudycjalne

Czy przedsiębiorca dokonujący formalnego doręczenia pism zgodnie z przepisami prawa publicznego jest „operatorem świadczącym usługi powszechne” w rozumieniu art. 2 pkt 13 dyrektywy 97/67/WE z dnia 15 grudnia 1997 ⁽¹⁾ r. świadczącym powszechne usługi pocztowe lub wybrane powszechne usługi pocztowe, oraz czy rzeczony usługi są zwolnione z podatku na podstawie art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 97/67/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, Dz.U. 1998 L 15, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.